

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **N. V. K.**, zastoupen JUDr. Matoušem Jírou, advokátem se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 8. 2018, č. j. 31 A 8/2017 - 40,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 26. 4. 2017, č. j. MV-34892-4/SO-2017, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 2. 2. 2017, č. j. OAM-976-10/ZR-2016, jímž Ministerstvo vnitra podle § 871 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zrušilo žalobci platnost povolení k trvalému pobytu a stanovilo mu k vycestování z území České republiky lhůtu 30 dnů od právní moci rozhodnutí, resp. ode dne propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji zamítl rozsudkem ze dne 30. 8. 2018, č. j. 31 A 8/2017 – 40. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je dostupný na <http://www.nssoud.cz> a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že v návaznosti na napadené rozhodnutí bude nucen vycestovat z území České republiky s tím, že jeho návrat je v podstatě pro přisnost udělování pobytových oprávnění *en bloc* vyloučen. V takovém případě nebude schopen z objektivních důvodů dostát povinností uloženým v usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 12. 6. 2017, č. j. 35 PP 173/2017, jímž byl podmíněčně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, tj. pracovat, hradit způsobenou škodu a docházet za probačním úředníkem. Pokud by se aktivně nesnažil odčinit následky svého trestného jednání a neplnil by povinnosti uložené soudem, bude mu bezpochyby Okresním soudem v Sokolově uložena povinnost vykonat zbytek trestu odnětí svobody. Přiznání odkladného účinku tak umožní stěžovateli prokázat řádné plnění uložených povinností, které již nyní podle svých sil plní. K této argumentaci stěžovatel doložil výplatní pásky za období od prosince 2017 do srpna 2018, pracovní smlouvu a mzdový výměr, probační plán dohledu a potvrzení o nástupu do zaměstnání. Dalším důvodem pro přiznání odkladného účinku je potřeba ochrany procesních práv stěžovatele i v rámci řízení o kasační stížnosti. V této souvislosti

poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, podle kterého pro výkon ústavního práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby účastník řízení mohl zůstat na území České republiky do skončení předmětného řízení. Dále podle stěžovatele není bez významu, že odkladný účinek žalobě přiznal již krajský soud.

[4] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že nesouhlasí s jeho přiznáním. Poukázala na skutečnost, že podle spisového materiálu je stěžovatel bezdětný, nežije se svou manželkou a nemá zde jiné příbuzné. V zemi původu žijí jeho rodiče a sourozenci. Stěžovatel se dopustil tří úmyslných trestných činů, když třikrát vedl útok na řádné přiznání a zaplacení spotřební daně a třikrát učinil nabídku na finanční úplatek policistům, čímž opakovaně útočil na zájem české společnosti na řádné přiznání a zaplacení spotřební daně, jejího zájmu na potírání a zamezení korupčního jednání a dále i jejího zájmu na odhalování pachatelů trestné činnosti. Trestná činnost stěžovatele je prokázána rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 24. 2. 2016, č. j. 2 T 11/2016 - 199, jímž byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v úhrnné délce 36 měsíců. Žalovaná je toho názoru, že i přes deklarované vazby stěžovatele k území, není nikterak vyvrácena nutnost upřednostnit veřejný zájem před zásahy do života jednotlivce. Dále poukázala na právní zastoupení stěžovatele, a tudíž na náležitou ochranu jeho práv i bez jeho osobní přítomnosti na území. Právo stěžovatele účastnit se projednávání podané kasační stížnosti je nadto možno zajistit na základě víza k pobytu do 90 dnů uděleného podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex).

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatele důvodným. Přihlédl zejména k tomu, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo zrušeno existující povolení k trvalému pobytu, čímž stěžovatel ztratil oprávnění k pobytu na území České republiky. V důsledku nepřiznání odkladného účinku by tak stěžovateli hrozila bezprostřední a závažná újma spočívající v tom, že by byl nucen k vycestování z území České republiky, což by mohlo mít negativní vliv na jeho soukromý a rodinný život. Tento negativní vliv by byl o to závažnější, neboť stěžovatel byl podmíněčně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, byla mu stanovena zkušební doba v trvání tří let a byl nad ním vysloven dohled. Podle usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 12. 06. 2017, č. j. 35 PP 173/2017, a probačního plánu dohledu je stěžovatel povinen ve zkušební lhůtě nastoupit do zaměstnání, hradit dluhy a způsobenou škodu a docházet za probačním úředníkem. Tyto povinnosti však může plnit pouze v případě své přítomnosti na území České republiky. V této souvislosti je třeba dodat, že krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek (viz usnesení ze dne 7. 9. 2017, č. j. 31 A 8/2017 - 30). Za této situace proto pro stěžovatele přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti relevantní smysl má, neboť pozastavení účinků správního rozhodnutí tak zůstane i nadále zachováno. Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25).

pokračování

Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob nebo bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[9] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu